בשביל כבוד יום טוב האחרון · אבל מרישא (ג) דתנות פתוחה לרשות הרבים פותח אחת ומוטל אחת ורב אושעיא מתיר באורחייהו בשוקא לא פריך דיש לאוקמיה בי"ט ולא בחול המועד ולסכי פריך מסיפא דמיירי בחול המועד דהא ערב י"ט האחרון חול המועד: **בתבלין** · פי' בקונט' כרוב וכרשינין והקשה בתוס' רבי פרץ דכרוב וקפלוט אין משובין תבלין דהא אמרינן (חולין דף ו') דתבלין לטעמא עבידי ואפילו באלף לא בטיל ולפת וקפלוט אינו לריך לטעם כי אם בשביל כדאיתא פרק גיד הנשה (שם דף לו:) (ד) ותבלין כך נידוכין כדרכן בפ"ק דביצה (דף יד:) ל"ל אינו כרוב וכערוך פירש מיני בשמים:

הדרן עלך מי שהפך

ואלו מגלחין במועד · משום דתנא בחילוף פירקין דברים שעושין לצורך המועד כמו מוכרי פירות דנעשים כדין קצני נמי ואלו נעשים שלא כדין לצורך המועד: **והיוצא** מבית האסורים · שאינו יכול לגלח קודם המועד שאין מניחין לו לגלח ואפילו מניחין לו אינו ערב לאדם לגלח בבית האסורין: [כ"ה בירושלמי ומנודה]

והתניא *מביאין כלים מבית האומן · בגון כד מבית הכבר, ובגום מבית הזגג, אבל לא צמר מבית הצבע ולא כלים מבית האומן ואם אין לו מה יאכל נותן לו שכרו ומניחו אצלו, ואם אינו מאמינו מניחו בבית הסמוך לו, ואם חושש להם שמא יגנבו [א] א) (*מפנן לחצר אחרת ואם אינו מאמינו) מביאו בצנעה בתוך ביתו תרצת מביאין, מוליכין הישיא דתתני "אין מביאין" וכל שכן שאין מוליכין? אלא מחוורתא כדשניין מעיקרא: *מתני' מחפין את הקציעות בקש רבי יהודה אומר אף מעבין. מוכרי פירות כסות וכלים מוכרים בצנעה לצורך המועד הציידין והדשושות והגרוסות עושין בצנעה לצורך המועד רבי יוסי אומר הם החמירו על עצמן: **גמ'** פליג בה רבי חייא בר אבא ורבי אסי ותרוייהו משמיה דרחזקיה ורבי יוחנן חד אמר "מחפין"=אקלושי "מעבין"=אסמוכי וחד אמר "מחפין"=בין אקלושי בין אסמוכי "מעבין" עושה אותו כמין כרי תניא נמי הכי "מעבין"=עושה אותו כמין כרי דברי ר' יהודה: מוכרי פירות כסות וכלים מוכרין בצנעה וכו': אביי להו הן החמירו על עצמן: הלא הוו עבדי כלל אן דרמא דהוו עבדי בצנעה? ת"ש מוכרי פירות כסות וכלים מוכרין בצנעה לצורך המועד, ר' יוסי אומר מדרי מדריא הן החמירו על עצמן שלא יהו מוכרין כל עיקר צדי חיות ועופות ודגים צדין בצנעה לצורך המועד, רבי יוסי אומר מדי עמא הן החמירו על עצמן שלא יהו צדין כל עיקר בשושי חילקא טרגים וטיסני דוששין בצנעה לצורך המועד, ר' יוסי אומר בשושי ציפרי הן החמירו על עצמן שלא יהו דוששין כל עיקר אמר אביי חילקא חדא לתרתי טרגים חדא לתלת טיסני חדא לארבעה כי אתא רב דימי אמר כונתא מתיבי חילקא טרגים וטיסני טמאין בכל מקום בשלמא למ"ד חדא לתרתי לתלת ולארבעה משום הכי טמאין בכל מקום דאתכשור אלא למ"ד כונתא אמאי טמאין בכל מקום הא לא איתכשור? כגון דמקלפן דאי לאו דשרא להו במיא לא הוה מיקלפא ואמאי קרי ליה חילקא דשקל חלקיהו מתיבי הנודר מן הדגן אסור אף בפול המצרי יבש ומותר בלח ומותר באורז בחילקא טרגים וטיסני בשלמא למ"ד חדא לתרתי חדא לתלת וחדא לארבעה שפיר דנפקו להו מתורת דגן אלא למ"ד כונתא דגן מעליא הוא קשיא. רב הונא ישרא להו להנהו כרופייתא למיזל לזבוני כי אורחייהו בשוקא איתיביה רב כהנא חנות פתוחה לסטיו פותח ונועל כדרכו, פתוחה לרה"ר פותח אחת ונועל אחת, וערב יום טוב האחרון של חג מוציא ומעטר את שוקי העיר בפירות בשביל כבוד י"ט האחרון מפני כבוד י"ט האחרון אין, שלא מפני כבוד י"ט לא? לא קשיא הא בפירי הא בתבלין:

הדרן עלך מי שהפך

ואלו מגלחין במועד-הבא: ממדינת הים ומבית השביה והיוצא מבית האסורין, והמנודה שהתירו לו חכמים, וכן מי שנשאל לחכם והותר, *והנזיר, והמצורע (ב) מטומאתו לטהרתו ואלו מבבל במועד-הבא: ממדינת הים ומבית השביה והיוצא מבית האסורין ומנודה

והפניא · סיועא: כד וכוס לצורך המועד הן אבל צמר וכלים אין לצורך המועד: **ואם אין לו** · לאומן מה יאכל נותן לו שכרו: **מפנן לחצר אחרת ואם אינו מאמינו** · בחצר אחרת: **מביאן לתוך ביתו.** אלמא בשאינו מאמינו מביאן: **מוליכין קשיא** · דקתני מתני' *דפעמים מוליכין ומתני' דהכא קתני אין מביאין כל שכן דאין מוליכין וליכא לתרץ דאין מאמינו, דמוליכין, מאי 'מאמינו' שייך: **כדשניין מעיקרא** · אלא בחרבעה עשר אלא בחולו של מועד: **מתני' מחפין.** מכסין: **הדשושות** · שדשין וכותשין חיטין לדייסא: **והגרוסות** · שכותשין פולין לגריסין: **בצנעה** · שמא יאמרו זה לוקח שלא לצורך המועד: **גמ' אקלושי** שמכסהו בענפים מרוחקין זה מזה דלא הוי אסוי גמור: **אסמוכי** · הענפים סומך זה לזה דהוי אסוי גמור: **כמין כרי** · מכנסין אותן ביחד כדי שיהו נותנין לכסות: **הממירו על עצמם דלא עבדי כלל** · ולאומרא: **לו דלמא** · החמירו על עצמן לעשות בצנעה מדעתן ואם רוצין לעשות בפרהסיא עושין ולקולא: **דשושי** · דשי תבואה איכא דאמרי דשושי המשברין תבואה חדא לשנים ושורין במים כו': **כוסמת** · כוסמת שלתתין אותן היינו חילקא: **עמאיס בכל מקום.** מקבלין טומאה בין בכפרים בין בכרכים דקיימא לן (פסחים דף מ') סולת של בני כרכים מקבלת טומאה שהוכשרה במים ובני כפרים אין מקפידין אסולת עקיה לעתוך במים וכולת שלהן טהור שלא הוכשר מטולם אבל חילקא עמאין בכל מקום אפילו בכפרים דאי אתכשר להם בלא לתיתה משום הכי עמאין דהא מיתכשר דשרי להו במיא דשרי קליפה: **דשקיל חלקייהו** · בלומר כשמטל הקליפה והוי חלק: **כרופייתא** · מוכרי בשמים: **חנות פתוח לסטיו פותח ונועל כדרכו** · הואיל ואינו פתוח לרה"ר כשאר חנויות: **פותח דלת אחת ונועל דלת אחת** · אבל כדרכו לא, אינו מוכר כדרכו: **הא בפירי** · שיש לחשוש שקונה לצורך (ג) יומו השנה: **בתבלין** · מוכר כדרכו כגון כרוב וכרשינין הכל יודעין דלצורך המועד הן ואינא חשדא שאין רבאין להתקייס הלכך אפי' בפרהסיא מותר:

הדרן עלך מי שהפך

ואלו מגלחין במועד הבא ממדינת הים כו' · במועד לפי שהיה אומר שלא היה יכול לגלח קודם: **ומי שנשאל לחכם** · שבדר שלא לגלח ושאל לחכם במועד: **מטומאתו לטהרתו.** מזיר טמא כשעלה מטומאתו ושוב אינו משמר נזרו ומגלח וכן מצורע שעלה מטומאתו מגלח ברגל לפי שלא היה להם פנאי לגלח קודם הרגל: גמ'

מנ א מיי' פ"ח מה"ל ע"ש הל' ט' טוש"ע א"ח סי' תקלד סעיף ג:

מד ב ג מיי' פ"ח שם הלכה יד טוש"ע שם סי' תקלח סעיף ד:

מה ד מיי' שם פ"ז הלכה כג טוש"ע שם סימן תקלט סעיף יא:

מו ה ו מיי' שם הלכה ט עוש"ע שם סי' תקלב סעיף ה:

מז ז מיי' פט"ז מה"ל עוש"ע שם סעיף ה:

מח ח מיי' פ"ז מה"ל ע"ש הל' כג טוש"ע א"ח סי' תקלט סעיף י:

מט ט י כ מיי' שם עוש"ע שם סעיף ו:

נ א ל מיי' שם הלכה יז יח עוש"ע שם סי' תקלח סעיף ד:

נא ב מ מיי' שם סמג לאוין עה עוש"ע שם סי' תקלד סעיף ח:

רבינו חננאל

[מתני'] מחפין את הקציעות בקש. ר' יהודה אומר אף מעבין. פוניא דשמעתא מחפין בענפים של קש דקים בין בענפים של קש עבים. פירוש קלושי דקים. סומכי עבים מעבין עושין אותן כמין כרי כלומר כמו גדיש: ירושלמי ר' יהודה אומר יאבד דבר מועם ואל יאבד דבר מרובה. ר' יוסי אומר אל יאבד דבר כל עיקר. כתנא אמר אית מילין דקשין הן (החמירו) מנגנעים ואוהלות: מוכרי פירות כסות וכלים מוכרין בצינעא לצורך המועד. ר' יוסי אומר הן החמירו על עצמן איקימנא הן החמירו על עצמן שלא ישלו כל עיקר דתניא מוכרי כסות וכלים מוכרין בצינעא לצורך המועד [אומר] תגרי סבריא הן החמירו על עצמן שלא יהו עושין כל עיקר. וכן צדי עכו החמירו על עצמן שלא יהו צדין כל עיקר. הילקא חמה אחת נחלקת לשתים טרגין חדא לתלת טיסני חדא לארבע כי אתא רב דימי אמר תאי חילקא כתנא הוא אינו דתניא חילקא טרגין וטיסני סמאים אי אמרת חמה דשושה לשתים שלש וארבע וכמו הסולת היינו דאיתמר דאיתכשר ומקבלי טומאה אלא כותנאמאי סמאהוהא לא הוכשרה. ופרקינן כגון דמגלפו ההיא כותנא. פי' כוסמת. דאי לאו דשרא בהו מיא לא הוה משלם בלומרמתקפלת הקליפה שלהן. ת"ש הנודר מן הדגן אסור אף בפול המצרי יבש ומותר בלח. ומותר באורז חילקא טרגים וטיסני בשלמא למ"ד חדא לתרתי דנפקי להו מתורת דגן אלא למ"ד כותנא דגן גמור הוא כדכתיב והחשה והכוסמת ועלתה בתיובתא לרב דימי. רב יהודה שרא להנהו כרופייתא למיזל ולמיזבני בשוקא כי אורחייהו אוקימנא בתבלין והא דתניא חנות הפתוחה לסטיו פותח ונועל כדרכו כו' אוקימנא בפירות: ירושלמי צדי חיה ועופות ודגים צדין בחכה ובמכמורת ולא ממעטין בשמחת הרגל ר' אמי מקיל לון שממעטין בשמחת הרגל: הדרן עלך פרק מי שהפך

הגהות הגר"א [א] גמ' (מפנן לחצר אחרת ואם אינו מאמינו) תא"מ (וכן ליתא בדפו"י):

הגהות מהר"ב רנשבורג א) גמ' מפנן לחצר אחרת ואם אינו מאמינו. זה נמחק וכ"כ בפסחים נה ע"ב כל זה אינו ויעו"ש בתוס' ד"ה ואם מטיילת וכו' ובמהרש"א שם:

הגהות הב"ח (א) מתני' וסמנוכרע סעולה מטומאתו: (ב) רש"י ד"ה כפי' קונה לצורך שאר יומו הטנה: (ג) תוס' ד"ה בשביל כו' אבל מביאה דתנות דתנו דתנות פתוחה כו' עיין ר"ש סלתרון תוס"מ סוא: (ד) ד"ה בתבלין כו' כדאיתא מ' ניד הנשה ותנן נמי דתבלין ניזוכין כדרכן כתי"ק:

ל"ל דפסחים

[פסחים נה:] ע"ש עכ"ל

[כ"ז ליתא בפסחים עי' בכ"ז סי' תקלד דבספרים שלנו הגוסמת ואם חוישש להם שמא יגנבו מביאן בצנעה בתוך ביתו]

נוסח א
• כיסוי הקציעות
• מוכרים שונים ופעולות שונות מותר בצנעה בזמן המועד

נוסח א
ב' דרכים של כיסוי של המלים
1) מחפין
2) מעבין

נוסח א/מבנה
מוכרים שונים שמוכרים בצנעה בזמן המועד

מקומות שהחמירו שלא למכור בלי המועד

נוסח א
ב' דרכים של פירוש הלכה חילקא

ב' דיקויות אומאן כותנא

נוסח א
חילוק בזמן מכירה בפרהסיא במועד
בין מכירת פירות למכירת בהמה

נוסח א/מבנה
פעולות שפותרו לאנשים מסוימים

[נדרים נה: תוספתא שם פ"ד]

[תוספ' פ"ב]

[לקמן יד:]

מכשירין פ"ז מ"ב

* לעיל י'.

הוכיחו אותה שאות בזמן מסוים ואמתחין